

**Диспозитив**

Трябва ли член 33, параграф 1 от Шеста директива 77/388/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 година относно хармонизиране на законодателствата на държавите-членки относно данъците върху оборота — обща система на данъка върху добавената стойност: единна данъчна основа, изменена с Директива 91/680/ЕИО от 16 декември 1991 година, да се тълкува в смисъл, че не е пречка за събирането на данъчна вноска с прогресивна или пропорционална ставка върху прехвърлянето на имущество и удостоверяващите документи, когато с нея се облага сключването на договор за покупка, извършена от предприятие, чиято дейност се състои в покупко-продажбата на недвижими имоти или в тяхната покупка с цел последващо преобразуване или отдаване под наем.

(<sup>1</sup>) ОВ С 158, 21.06.2008 г.

**Преюдициално запитване, отправено от  
Verwaltungsgerichtshof (Австрия) на 4 декември 2008 г.  
— Friedrich G. Barth/Bundesministerium für Wissenschaft  
und Forschung  
(Дело C-542/08)  
(2009/С 90/10)**

Език на производството: *немски*

**Запитваща юрисдикция**

Verwaltungsgerichtshof

**Страни в главното производство**

Жалбоподател: Friedrich G. Barth

Отговорник: Bundesministerium für Wissenschaft und Forschung

**Преюдициални въпроси**

- 1) Прилагането на разпоредба, предвиждаща тригодишен давностен срок, към специалните надбавки за прослужено време, които в случаи като този по главното производство не са били предоставяни на работниците мигранти на основание на несъвместимо с общностното право вътрешно законодателство преди Решение на Съда на Европейските общности от 30 септември 2003 г. по дело Köbler (C-224/01, Recueil, стр. I-10239), представлява ли непряка дискриминация спрямо работниците мигранти по смисъла на член 39 ЕО и член 7, параграф 1 от Регламент (ЕИО) № 1612/68 (<sup>1</sup>) или ограничение на гарантираното с тези разпоредби свободно движение на работници?
- 2) При утвърдителен отговор на първия въпрос: в случаи като този по главното производство член 39 ЕО и член 7,

параграф 1 от Регламент (ЕИО) № 1612/68 допускат ли прилагането на такава разпоредба за давностен срок към специалните надбавки за прослужено време, които не са били предоставяни на работниците мигранти на основание на несъвместимо с общностното право вътрешно законодателство преди Решение на Съда на Европейските общности от 30 септември 2003 г. по дело Köbler (C-224/01)?

- 3) При обстоятелства като тези по главното производство принципът на ефективност забранява ли прилагането на разпоредба, предвиждаща тригодишен давностен срок, срещу предявяването на права за минали периоди на специалните надбавки за прослужено време, които не са били предоставяни в нарушение на общностното право на основание на ясно формулирани вътрешноправни разпоредби?

(<sup>1</sup>) ОВ L 257, стр. 2; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 1, стр. 11.

**Преюдициално запитване, отправено от Bundesfinanzhof  
(Германия) на 15 януари 2009 г. — Gudrun  
Schwemmer/Agentur für Arbeit Villingen-Schwenningen  
— Familienkasse  
(Дело C-16/09)  
(2009/С 90/11)**

Език на производството: *немски*

**Запитваща юрисдикция**

Bundesfinanzhof

**Страни в главното производство**

Жалбоподател: Gudrun Schwemmer

Отговорник: Agentur für Arbeit Villingen-Schwenningen — Familienkasse

**Преюдициални въпроси**

- 1) Нормата на член 76, параграф 2 от Регламент (ЕИО) № 1408/71 на Съвета от 14 юни 1971 година за прилагането на схеми за социална сигурност на заети лица, самостоятелно заети лица и членове на техните семейства, които се движат в рамките на Общността (<sup>1</sup>), следва ли да се прилага по аналогия с член 10, буква а) от Регламент (ЕИО) № 574/72 на Съвета от 21 март 1972 година за определяне на реда за прилагане на Регламент (ЕИО) № 1408/71 (<sup>2</sup>), към случаите, в които родителят с право на обезщетения не е поискал семейните обезщетения, на които има право в страната на заетост?

2) В случай че член 76, параграф 2 от Регламент № 1408/71 следва да се прилага по аналогия: въз основа на какви съображения за преценка компетентната по отношение на семейните обезщетения институция на страната на пребиваване може да приложи член 10, буква а) от Регламент № 574/72, все едно че в страната на заетост са били отпуснати обезщетения? Може ли да се ограничи правото на преценка на институцията да приеме, че в страната на заетост са получени семейни обезщетения, когато лицето с право на обезщетения съзнателно не е поискало семейните обезщетения, на които има право в страната на заетост, за да навреди на лицето, което има право на обезщетения за деца в страната на пребиваване?

(<sup>1</sup>) ОВ L 149, стр. 2; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 1, стр. 26.

(<sup>2</sup>) ОВ L 074, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 1, стр. 74.

**Жалба, подадена на 19 януари 2009 г. от esobblue AG срещу решението, постановено от Първоинстанционния съд (първи състав) на 12 ноември 2008 г. по дело T-281/07, esobblue AG/Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайни)**

(Дело C-23/09 P)

(2009/С 90/12)

Език на производството: английски

#### Страни

Жалбоподател: esobblue AG (представители: С. Osterrieth, Т. Schmitz, Rechtsanwälte)

Други страни в производството: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайни), Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, SA

#### Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Съда:

— да отмени решението на Първоинстанционния съд на Европейските общности, постановено на 12 ноември 2008 г. по дело T-281/07,

— да отмени решението на първи апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайни) (СХВП) от 25 април 2007 г. (преписка R 0844/2006-1) относно заявка № 002871598 за регистрация на марката на Общността „Esobblue“,

— да осъди СХВП да заплати съдебните разноски.

#### Правни основания и основни доводи

Жалбоподателят поддържа, че Първоинстанционният съд неправилно е приложил член 8, параграф 1, буква б) от Регламента относно марката на Общността, тъй като между конфликтните марки няма дори минимална прилика, за да се установи, че е налице вероятност от объркване.

Жалбоподателят твърди, че Първоинстанционният съд неправилно е приел, че наличието на отличителен характер на по-ранната марка, на което се основава възражението, представлява съществено изискване за наличието на вероятност от объркване. Първоинстанционният съд не разгледал този аспект на спора, а само сравнил двете конфликтни марки от визуална, фонетична и концептуална гледна точка, като че ли по-ранната марка имала средно изразен отличителен характер.

Жалбоподателят поддържа също, че Първоинстанционният съд неправилно е приложил правилото, че потребителите по принцип отдават по-голямо значение на първата част от думите. След като двата словни елемента „Eco“ и „blue“ били еднакво описателни, потребителят автоматично щял да обърне по-голямо внимание на първата дума „Eco“, признавайки по този начин отличителния характер на двете марки.

Той поддържа също така, че Първоинстанционният съд е допуснал грешка при прилагане на правото, като не е приел, че концептуалната разлика между двете конфликтни марки е от първостепенно значение.

**Преюдициално запитване, отправено от Court of Appeal (Обединеното кралство) на 19 януари 2009 г. — The Motor Insurers' Bureau/Helphire (UK) Limited, Angel Assistance Limited**

(Дело C-26/09)

(2009/С 90/13)

Език на производството: английски

#### Запитваща юрисдикция

Court of Appeal

#### Страни в главното производство

Ищец: The Motor Insurers' Bureau

Ответници: Helphire (UK) Limited, Angel Assistance Limited